

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

4.4.2011

B7-0241/2011

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarațiilor Consiliului și Comisiei

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la concluziile privind siguranța nucleară în Europa care se impun în urma accidentului nuclear din Japonia

Lena Ek, Fiona Hall
în numele Grupului ALDE

Rezoluția Parlamentului European referitoare la concluziile privind siguranța nucleară în Europa care se impun în urma accidentului nuclear din Japonia

Parlamentul European,

- având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene a Energiei Atomice și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 194,
  - având în vedere Rezoluția sa din 10 mai 2007 privind Evaluarea Euratom: 50 de ani de politică europeană în domeniul energiei nucleare,
  - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 24 martie 2011 referitoare la situația din Japonia și rezoluțiile sale din 7 octombrie 1999 referitoare la accidentul nuclear din Japonia (Tokaimura),
  - având în vedere rezoluțiile sale anterioare cu ocazia celei de a 10a și a 15a comemorări a dezastrului nuclear de la Cernobâl,
  - având în vedere cutremurul devastator și tsunami-ul care au lovit Japonia și regiunea Pacifică la 11 martie, în urma căruii mii de persoane au murit sau sunt date dispărute, iar pagubele materiale sunt însemnate,
  - având în vedere Rezoluția Parlamentului din 6 iulie 2010 referitoare la regiunea Mării Baltice, în special punctul 38,
  - având în vedere Rezoluția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 referitoare la revizuirea planului de acțiune privind eficiența energetică,
  - având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât acest accident, precum și accidentele anterioare din Japonia și din alte părți ale lumii, au adus în atenție cu stringență necesitatea de a revizui modul în care este tratată siguranța nucleară în Europa și în lume,
- B. întrucât la 26 aprilie, se împlinesc 25 de ani de la dezastru nuclear de la Cernobâl, ale cărei consecințe se mai simt încă și astăzi,
- C. întrucât Tratatul Euratom este în vigoare de mai bine de 50 de ani, fără să fi fost substanțial revizuit;
- D. întrucât, spre sfârșitul lui 2008, Agenția Internațională pentru Energia Atomică a avertizat că normele privind siguranța centralelor nucleare din Japonia erau depășite, un cutremur mai mare de 7.0 grade pe scara Richter putând ridica probleme serioase,
- E. întrucât directiva privind siguranța nucleară oferă numai un cadru limitat pentru acțiunile UE în acest domeniu

- F. întrucât dezvoltarea unor proiecte nucleare noi în Belarus și Rusia (în regiunea Kaliningrad) generează temeri serioase privind normele de siguranță nucleară și respectarea obligațiilor asumate prin convențiile internaționale (cum ar fi Convenția de la Aarhus și Convenția de la Espoo); întrucât aceste temeri privesc nu numai statele membre care se învecinează cu Belarus și cu regiunea Kaliningrad, ci și întregul continent european, impunându-se astfel ca UE, inclusiv actorii relevanți din Comisa Europeană, să conlucreze, în spiritul principiului solidarității;
- G. întrucât în rezoluția Parlamentului european din 6 iulie 2010 referitoare la Regiunea Mării Baltice și rolul macroregiunilor în viitoarea politică de coeziune se afirmă că: „având în vedere extinderea dorită a energiei nucleare în regiunea Mării Baltice, țările din UE trebuie să respecte standardele de siguranță și de mediu cele mai stricte, iar Comisia Europeană trebuie să urmărească și să monitorizeze dacă în țările învecinate se respectă aceeași abordare și aceleași convenții internaționale, în special în țările care intenționează să construiască centrale nucleare în apropierea granițelor externe ale UE”;
1. își exprimă solidaritatea cu victimele dezastrelor naturale și ale accidentului nuclear ulterior, își exprimă admirația pentru toți cei care își riscă propriile vieți pentru a preveni dezastrul nuclear, precum și pentru mobilizarea, curajul și hotărârea poporului japonez și autorităților ca răspuns în urma acestui dezastru; invită Uniunea și statele sale membre să continue să ofere Japoniei și regiunilor afectate de dezastru întregul sprijin umanitar, tehnic și financiar;
  2. solicită transparența din partea TEPCO, deținătorul centralei nucleare, precum și informații în timp real în legătură cu evoluția situației de la Fukushima, în special cele privind nivelele de radiații din interiorul și din afara zonei de excludere;
  3. salută Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 297/2011 al Comisiei din 25 martie 2011 de impunere a unor condiții speciale de reglementare a importurilor de hrană pentru animale și alimente originare sau expediate din Japonia, în urma accidentului de la centrala nucleară Fukushima; consideră, cu toate acestea, că documentul de referință pentru stabilirea nivelului maxim de izotopi radioactivi de iod și cesiu ar trebui să fie Regulamentul nr. 733/2008 al Consiliului din 15 iulie 2008, în locul Regulamentului (Euratom) nr. 3954/87 al Consiliului din 22 decembrie 1987, Regulamentului (Euratom) nr. 944/89 al Comisiei din 12 aprilie 1989 și al Regulamentului (Euratom) nr. 944/89 al Comisiei din 12 aprilie 1989; într-adevăr, pentru a preveni riscurile la adresa sănătății umane, ar trebui să se facă referință la nivelurile mai scăzute de cesium din Regulamentul 733/2008, care oferă norme de protecție mai stricte și mai recente;
  4. consideră că Uniunea Europeană trebuie să-și reexamineze în totalitate modul în care abordează siguranța nucleară, ținând cont de faptul că energia nucleară va continua să facă parte din mixul energetic al mai multor state pentru o lungă perioadă și sunt planificate sau sunt în construcție deja noi reactoare; invită, între timp statele membre, să impună un moratoriu asupra dezvoltării și punerii în funcțiune de reactoare nucleare noi, cel puțin pentru perioada în care se desfășoară și evaluează simulările de criză.
  5. pentru a asigura credibilitatea simulărilor de criză, acestea trebuie să fie obligatorii și să aibă la bază criteriile comunitare comune și transparente, trebuie desfășurate sub control comunitar și supravegheate de experți independenți, iar rezultatele publicate;

6. Astfel de „simulări de criză” ar trebui să acopere:
- atât centralele nucleare, cât și instalații pentru deșeurile nucleare,
  - o revizuire a culturii generale privind siguranța nucleară (de exemplu lărgirea perimetrului de securitate, raportul anual privind siguranța și informațiile oferite publicului),
  - riscurile ca urmare a acțiunilor oamenilor (cum ar fi atacurile teroriste, prăbușiri de avioane),
  - efectele unor evenimente naturale extraordinare (cutremure, inundații, secetă sau alte riscuri specifice regiunilor respective); inclusiv măsuri de protecție în fața schimbărilor climatice care să țină seama de frecvența și gravitatea condițiilor atmosferice extreme,
  - efectele generalizate ale unui alt dezastru major, petrecut separat, cum ar fi pierderea furnizării de electricitate și apă, pierderea telecomunicațiilor, lipsa unui acces fizic la locul respectiv, criză de mână de lucru sau indisponibilitatea capacităților de rezervă;
  - securitatea căilor de transport pentru combustibili,
  - gradul de pregătire pentru a răspunde la o combinație de astfel de evenimente într-un posibil scenariu de dezastru complex și cu mai multe componente,
7. solicită întocmirea la nivelul UE a unei liste cu centrale nucleare cele mai periculoase din punct de vedere structural datorită situației geografice (de exemplu centralele construite în zone seismice), care ar trebui fie monitorizate rapid și cel puțin îmbunătățite structural sau care ar trebui dezafectate, respectând un calendar previzibil;
8. insistă că rezultatul negativ al „simulării crizei” la centrala nucleară respectivă ar trebui să determine închiderea imediată a centralei;
9. invită Comisia să reexamineze complet legislația UE referitoare la siguranța nucleară și să prezinte, până la sfârșitul lui 2011 o propunere legislativă care să transpună Principiile fundamentale de securitate ale IAEA la nivelul UE, adăugând cerințe mai detaliate și mai stricte dacă este necesar, precum și un mecanism obligatoriu de revizuire periodică a aplicării standardelor de siguranță în statele membre, prin intermediul evaluărilor externe colegiale (peer review) și a unei comisii independente de experți nucleari, sub îndrumarea Comisiei;
10. consideră că siguranța nucleară reprezintă un domeniu care privește întreaga Uniune Europeană iar principiul subsidiarității de aplică numai parțial; solicită, în consecință, o revizuire a Tratatului EURATOM pentru a consolida competențele în acest domeniu, pentru a implica Parlamentul European prin procedura legislativă ordinară, astfel încât să rezulte o mai mare transparență, precum și pentru a actualiza tratatul în contextul obiectivelor politicilor comune privind energia, prevăzute în Tratatul de la Lisabona;
11. subliniază faptul că UE trebuie să elaboreze o strategie care să depășească frontierele UE,

cu acțiuni la cel mai înalt nivel politic, pentru a putea asigura siguranța și securitatea nucleară, trebuie să definească energia nucleară ca o tehnologie „de tranziție” și, în cadrul G8 și G20, să militeze activ pentru interzicerea globală a centralelor nucleare în zonele seismice, care ar putea conduce la convenție obligatorie a ONU :

12. invită Comisia și statele membre să se intereseze activ și să-și asume în comun responsabilitatea pentru consolidarea standardelor internaționale de siguranță nucleară, precum și implementarea lor în țările terțe, în strânsă cooperare cu AIEA, Espoo și cu alte organizații și convenții internaționale relevante, inclusiv aplicându-și singure „simulările de criză”; invită Comisia să prezinte, până în iunie 2011, un plan de acțiune cuprinzător, care să conțină măsuri concrete vizând îndeplinirea acestor obiective; îndeamnă Comisia, ca în cooperare cu IAEA, să preseze în mod constructiv Belarusul și Rusia în vederea aderării acestora la standardele de siguranță internaționale și să coopereze cu experții internaționali în toate etapele de pregătire, construcție și funcționare ale centralelor nucleare (dl Donskis);
13. cere o implicare activă a Uniunii Europene în consolidarea tratatelor privind siguranța nucleară și în cadrul instituțional la nivel internațional, prin consolidarea rolului IAES, furnizând resurse suplimentare, în special pentru programele IAES dedicate siguranței și securității nucleare, făcând obligatorii evaluările colegiale externe (peer review), îndeosebi pentru „nou-veniți”, și condiționând construirea de noi reactoare de acceptarea unei evaluări externe colegiale periodice;
14. invită Comisia să facă un studiu al aspectelor economice generale legate de construirea, funcționarea și scoaterea din funcțiune a centralelor nucleare din UE, care să includă aspecte legate de intervenția statului în caz de accident/situație de urgență, chestiuni legate de asigurări, precum și ajutorul oferit de stat și aspectele legate de competiție în contextul unei piețe europene energetice unice;
15. reamintește în acest context, importanța crescută a eficienței energetice și a economiei de energie, necesitatea de a crea un cadru legislativ adecvat și de a oferi sprijinul necesar investițiilor în energii regenerabile și sustenabile, în stocarea energiei și în vederea unei rețele electrice la nivelul întregii Europe; necesitatea de a crea un cadru legislativ adecvat și de a oferi sprijinul necesar investițiilor în energii regenerabile și sustenabile, în stocarea energiei și în vederea unei rețele electrice la nivelul întregii Europe;
16. subliniază, în mod deosebit, faptul că recentele evenimente la nivel internațional arată clar că atingerea obiectivului de 20% pentru eficiența energetică până în 2020 este mai important acum decât oricând, inclusiv în privința reducerii emisiilor de CO₂, solicită ca nivelul de 20% să fie transpus cât mai curând în obiective pentru statele membre, și ca aceste obiective să aibă caracter juridic obligatoriu, lăsând însă suficientă flexibilitate statelor membre pentru a decide cum să le realizeze; subliniază că obiectivele pe termen lung în materie de eficiență energetică și energii regenerabile au, de asemenea, o importanță capitală pentru actorii economici și solicită ca Foaia de parcurs 2050 să cuprindă obiective ambițioase în această privință, atât pentru 2030, cât și pentru 2050;
17. consideră că Strategia energetică a UE trebuie corelată cu Strategia statelor nord-africane, deoarece mișcările de eliberare reușite în aceste state creează condițiile necesare unei dezvoltări economice ulterioare, inclusiv prin investiții în energia solară, care, cu

infrastructura corespunzătoare, ar oferi Europei energie sustenabilă;

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și autorităților japoneze.